

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

3.1 พื้นที่ศึกษา

ลุ่มน้ำสังคมเป็นลุ่มน้ำขนาดใหญ่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย พื้นที่บริเวณนี้มีความอุดมสมบูรณ์และหลากหลายไปด้วยทรัพยากรธรรมชาตินานาชนิด อาทิ เช่น ทรัพยากรน้ำ ทรัพยากรพืช ทรัพยากรสัตว์ ทรัพยากรป่าไม้ ตลอดทั้งทรัพยากรสิ่งแวดล้อมอื่นๆ เป็นพื้นที่ที่ได้รับความสนใจจากหน่วยงานของรัฐและเอกชน จึงเหมาะสมสำหรับการศึกษาระบบท่องนิเวศพื้นที่ชุมชนน้ำ

3.1.1 ที่ตั้ง พื้นที่ลุ่มน้ำสังคม มีอาณาเขตระหว่างเด่นรุ้งที่ 16 องศา 50 ลิบดาเหนือถึง 18 องศา 25 ลิบดาเหนือ และเด่นแกงที่ 103 องศา 7 ลิบดาตะวันออกถึง 104 องศา 35 ลิบดาตะวันออก มีพื้นที่รองรับน้ำทั้งหมดประมาณ 1,308,147.49 เฮกตาร์ ครอบคลุมพื้นที่ 32 อำเภอ ใน 4 จังหวัดของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ หนองคาย อุดรธานี ศรีสะเกษ และนครพนม ขอบเขตลุ่มน้ำสังคมด้านทิศเหนืออยู่บนแนวสันปันน้ำระหว่างแม่น้ำสังคมกับแม่น้ำโขงในเขตอำเภอปงก้าฟและอำเภอศรีวิไล ทิศใต้จรดเทือกเขาภูพานบนแนวสันปันน้ำซึ่งใช้เป็นเด่นแบ่งเขตระหว่างจังหวัดอุดรธานีและจังหวัดศรีสะเกษ ทิศตะวันออกอยู่บนแนวสันปันน้ำระหว่างแม่น้ำสังคมกับหนองหาน (ศรีสะเกษ) ห้ายทวยและแม่น้ำโขงในเขตอำเภอบ้านแพง อำเภอท่าอุเทน อำเภอโนนสวรรค์และอำเภอภูสูตร สำรวจทิศตะวันตกอยู่บนแนวสันปันน้ำระหว่างแม่น้ำสังคม กับห้วยหลวง อำเภอโซพิสัย อำเภอ悱斐 อำเภอฝาง อำเภอบ้านดุง อำเภอทุ่งฝน อำเภอหนองหานและอำเภอไชยวาน แสดงบริเวณพื้นที่ศึกษาดังภาพที่ 3.1 และภาพที่ 3.2

3.1.2 ลักษณะภูมิประเทศ ลุ่มน้ำสังคมมีลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปประกอบด้วยบริเวณพื้นที่ราบจนถึงบริเวณที่มีความลาดชัน 1-2 ‰ เปรอร์เซ็นต์ ซึ่งพบตามแนวลุ่มน้ำสังคม และลุ่มน้ำสาขา เช่น ลำน้ำยามและลำน้ำคูน พื้นที่ส่วนใหญ่ใช้ประโยชน์เพื่อการปลูกข้าว แต่ในช่วงฤดูฝนเกือบทุกปีที่บริเวณนี้ถูกน้ำท่วมจนไม่สามารถใช้ในการเพาะปลูกได้ ถัดมาจากการบริเวณที่ราบริมฝั่งแม่น้ำขึ้นมาพื้นที่มีลักษณะเป็นลูกคลื่นลดลงตามความลาดชันประมาณ 2-5 ‰ เปรอร์เซ็นต์ ประกอบด้วยลักษณะ ลุ่มน้ำ อยู่ทั่วไป พื้นที่ส่วนใหญ่ใช้ปลูกพืชไร่ผลิตทุ่งหญ้าหรือปาล์มเต็ม

อาจมีการปลูกข้าวในพื้นที่ที่เป็นแอ่งบ้าง ส่วนพื้นที่ภูเขาที่ปราการอยู่ทางตอนใต้ของลุ่มน้ำนั้นส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ป่า ซึ่งเป็นแหล่งกำเนิดของต้นน้ำลำธารได้แก่ แม่น้ำสังค河流 ลำน้ำยام และ ลำน้ำอุน นอกจากนี้ยังพบแหล่งน้ำจืดที่ใหญ่ที่สุดของลุ่มน้ำคือ อ่างเก็บน้ำเขื่อนน้ำอุน

3.1.3 สภาพภูมิอากาศ ลุ่มน้ำสังค河流 มีสภาพภูมิอากาศประเภทฝนเมืองร้อนเฉพาะฤดู (Tropical savannah climate : AW) ตามระบบการจำแนกประเภทภูมิอากาศของ Koppen ซึ่งหมายถึงบริเวณนี้จะมีฝนตกในช่วงฤดูฝน ลับกับช่วงฤดูแล้งที่เห็นได้ชัดเจน โดยมีอุณหภูมิค่อนข้างสูงตลอดปี ลักษณะภูมิอากาศช่วงฤดูฝนได้รับอิทธิพลจากลมรสุมตะวันตกเฉียงใต้จากมหาสมุทรอินเดียเริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคมถึงปลายกันยายน ส่วนฤดูหนาวได้รับอิทธิพลจากลมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือเริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคมถึงกันยายน เนื่องจากได้รับอิทธิพลจากลมช่วงกลางเดือนกุมภาพันธ์และเข้าสู่ฤดูแล้ง ช่วงกลางเดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนเมษายนเนื่องจากได้รับอิทธิพลของลมรสุมตะวันออกเฉียงใต้ พื้นที่บริเวณทิศใต้มีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยประมาณ 1,300 มิลลิเมตร การกระจายของปริมาณน้ำฝนจะสูงขึ้นไปในทางทิศเหนือของลุ่มน้ำจนกระทั่งถึงบริเวณอำเภอเบี้ยกาฬ จังหวัดหนองคายมีปริมาณน้ำฝนสูงสุดเฉลี่ยประมาณ 2,200 มิลลิเมตรแสดงปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยรายปี ดังภาพที่ 3.3 ส่วนอุณหภูมิเฉลี่ยรายเดือนในคาบ 37 ปี ในช่วงเดือนธันวาคมถึงมกราคมจะมีอุณหภูมิต่ำสุดประมาณ 22 องศาเซลเซียสและสูงสุดในช่วงเดือนเมษายนประมาณ 29 องศาเซลเซียส

3.1.4 สภาพทางธรณีวิทยา ลุ่มน้ำสังค河流 มีสภาพทางธรณีวิทยาโดยทั่วไปประกอบด้วย ชุดหินโครงสร้างร่องรอยข้างล่างมีลักษณะเป็นกลุ่มหินแข็งตัวและไม่แข็งตัว ซึ่งส่วนใหญ่จะปราการพบกับกลุ่มหินแข็งเป็นบริเวณกว้างของพื้นที่ลุ่มน้ำได้แก่ หินทราย หินทรายแป้ง หินดินดานหินโคลน และแบ่งเป็นหมวดหินย่อย ๆ เช่น หมวดหินห้วยหินลาด หมวดหินภูกระดึง หมวดหินพระวิหาร หมวดหินเส้าข้าว หมวดหินภูพาน หมวดหินโคกรวด และหมวดหินมหาสารคาม ตามลำดับ อายุหมวดหินมหาสารคามเป็นหมวดหินที่มีอายุน้อยสุด จึงอยู่ชั้นบนที่มีลักษณะเด่นเป็นชั้นเกลือหินลับชั้นกับชั้นหินถึง 3 ชั้นมีหินโคลนหรือดินเหนียวคั่น จึงเป็นแหล่งกำเนิดของดินเค็ม ส่วนกลุ่มหินที่ยังไม่แข็งตัวส่วนใหญ่เป็นตะกอนดินน้ำพาน และตะกอนที่ราบขันบันได ซึ่งพบในบริเวณที่มีน้ำท่วมถึงตลอด低廉ต่ำๆ ส่วนบริเวณห่าง低廉ออกไปเป็นกรหาดทรายหยาบลูกรังหรือศิลาแลง (Laterite)

3.1.5 การใช้ประโยชน์ที่ดิน เนื่องจากสภาพภูมิประเทศค่อนข้างราบรื่น พื้นที่ส่วนใหญ่บริเวณลุ่มน้ำสังค河流 จึงใช้เพื่อการเกษตรกรรม โดยตามสันดิโนริมน้ำและที่ราบ低廉ที่มีความอุดมสมบูรณ์ปานกลาง ตามแนว低廉สังค河流 ที่มีน้ำท่วมขังหรือไก้แหล่งน้ำส่วนใหญ่เป็นปริมน้ำ อาทิเช่น ป่าไผ่ ไม้พุ่มเตี้ย ปัจจุบันพื้นที่ส่วนนี้กำลังถูกบุกรุกจากการขยายพื้นที่เพื่อการ

เกษตรกรรม ในส่วนบริเวณที่ลุ่มสgapพื้นที่ค่อนข้างราบเรียบและที่ดอนบางแหล่งใช้ประโยชน์เพื่อการปลูกข้าว โดยพื้นที่เหล่านี้จะมีป่าเบญจพรรณเหลืออยู่และในช่วงฤดูแล้งจะใช้พื้นที่ปลูกพืชต่าง ๆ เช่น มะเขือเทศ ข้าวโพด และยาสูบ ส่วนในที่ดอนดินมีการระบายน้ำดีให้ปลูกพืชไว้หรือไม่ยืนต้น ได้แก่ มันสมปะหลัง ปอ ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ สับปะรด มะม่วง และมะม่วงหิมพานต์ ส่วนบริเวณพื้นที่ดอนจนถึงพื้นที่ภูเขาแมกพบป่า เช่น เต็ง รัง พวง เนียง ตะคร้อ และมะม่วงป่ากระจาด ทั่วพื้นที่ ปัจจุบันเหลือพื้นที่ป่าอยู่มากแต่ป่าที่มีสภาพสมบูรณ์และหนาแน่นจะอยู่ในรูปแบบป่าอนุรักษ์ นอกจากนี้ยังมีการใช้พื้นที่เพื่อประโยชน์อื่น ๆ เช่น พื้นที่ที่อยู่อาศัย พื้นที่ทำการเกษตรปันป่า และแหล่งน้ำตามธรรมชาติ เป็นต้น

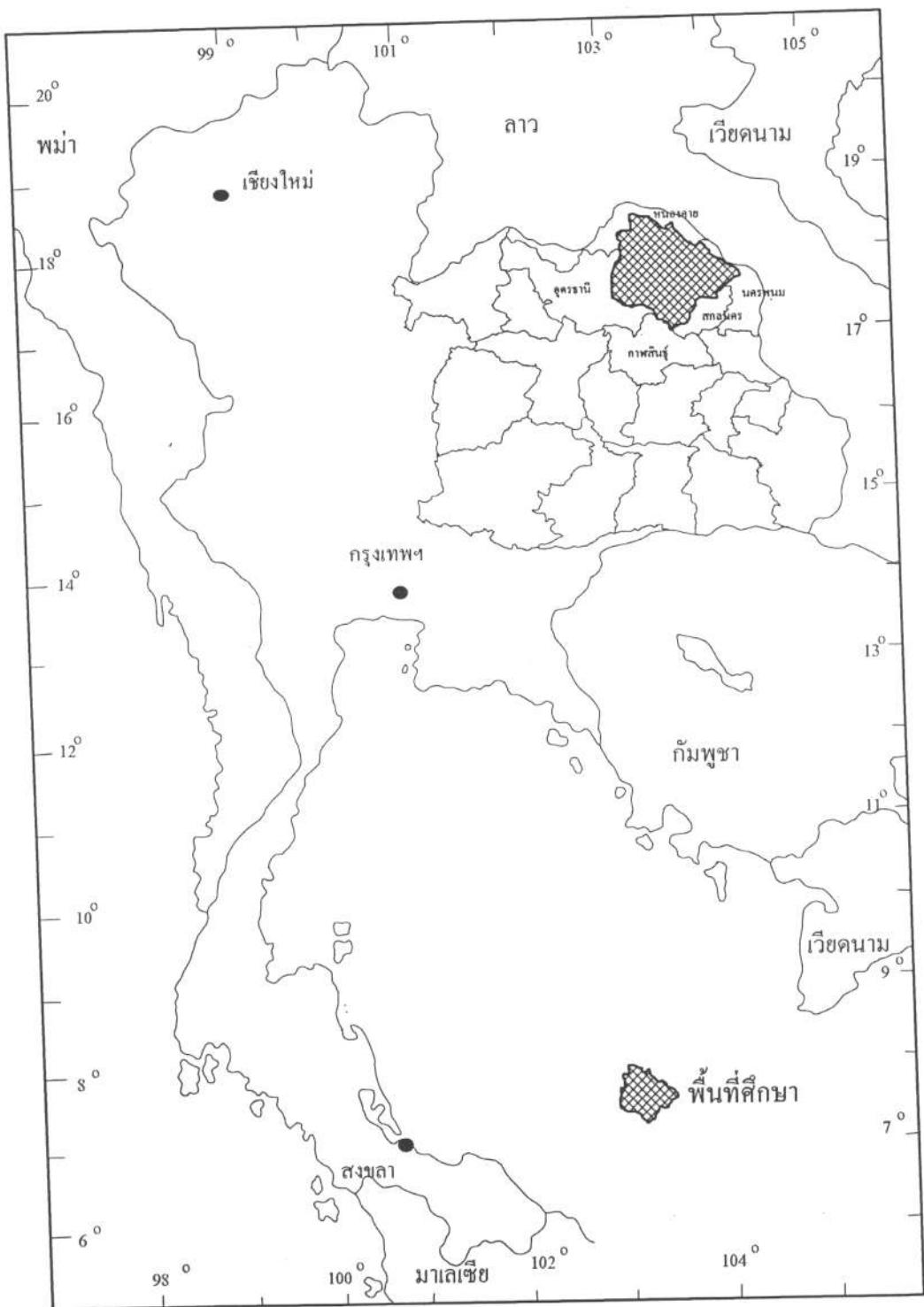
3.2 วิธีการทำแผนที่พื้นที่ชุมน้ำ

แผนที่พื้นที่ชุมน้ำที่จัดทำขึ้นนี้ใช้ข้อมูลดาวเทียมและระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์เป็นเครื่องมือในการศึกษา โดยจัดทำในระดับมาตราส่วน 1:50,000 ข้างอิงพิกัดตามระบบ UTM หลักฐานแนวอนตามหลักฐานประเทศไทยและหลักฐานแนวตั้งตามระดับน้ำทะเลปานกลางที่เกาะหลัก ซึ่งสอดคล้องกับแผนที่ภูมิประเทศ 1:50,000 กรมแผนที่ทหาร

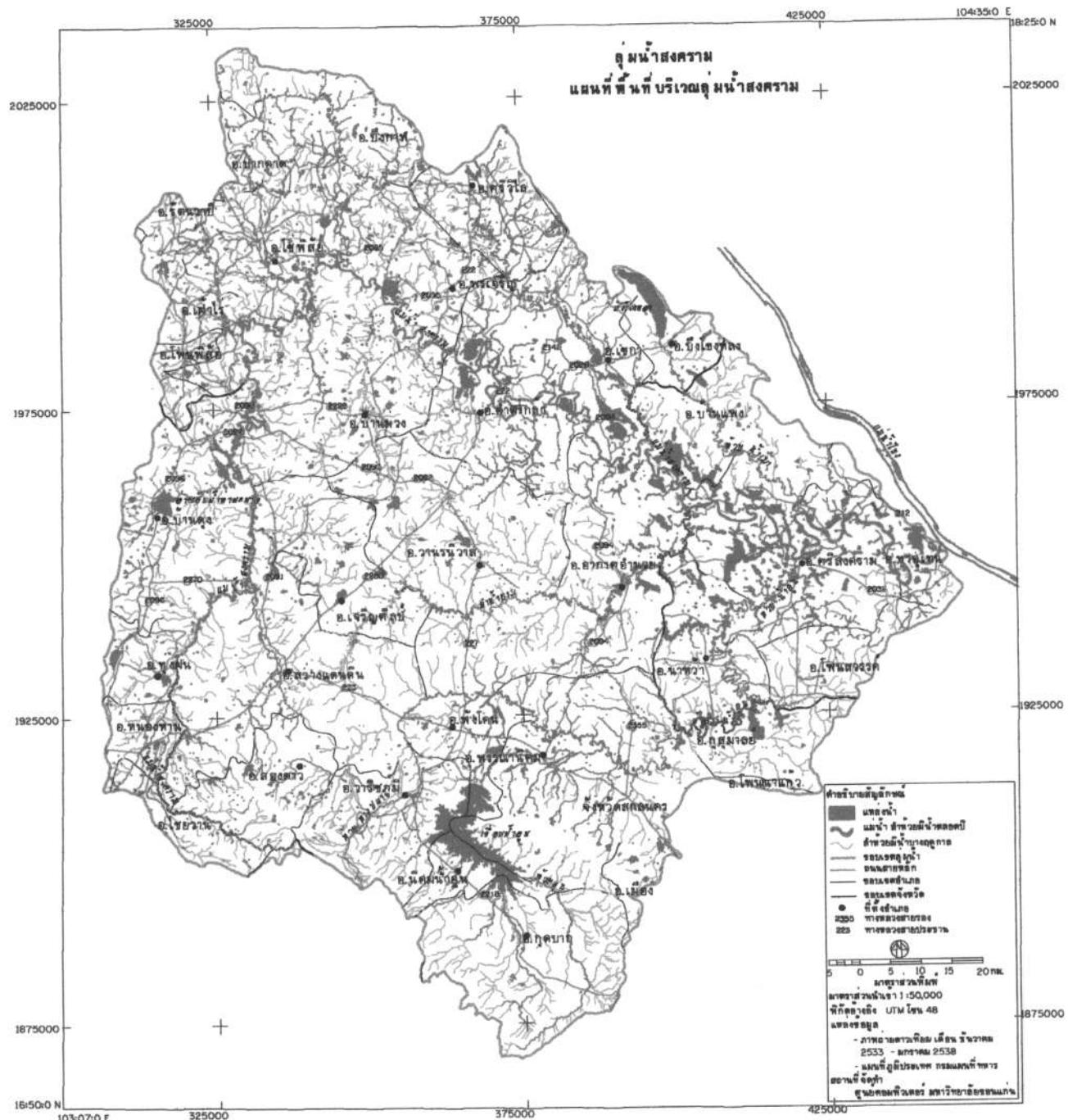
3.2.1 ระบบการทำแผนที่ชุมน้ำของ DUGAN 1990

ระบบการทำแผนที่ใช้ในการศึกษาการทำแผนที่ชุมน้ำในลุ่มน้ำส่วนรวมนี้ ดัดแปลงจากการจำแนกของ DUGAN (1990) และการทดลอง ณ ที่ประชุมเชิงปฏิบัติการที่โรงเรียนมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ วันที่ 13 มิถุนายน 2537 แบ่งระดับการทำแผนออกเป็น 4 ระดับคือ ชนิด (Type), ระบบ (System), ระบบย่อย (Subsystem) และชั้น (Class) แสดงรายละเอียดในภาคผนวก ก

จากระบบทการทำแผนที่ชุมน้ำของ DUGAN แบ่งพื้นที่ชุมน้ำเป็น 2 ชนิดโดยอาศัยความเค็มของน้ำเป็นเกณฑ์ ได้แก่ ชนิดน้ำเค็ม (Salt Water Type) และ ชนิดน้ำจืด (Fresh Water Type) แบ่งชนิดเป็นระบบโดยอาศัยรูปร่างลักษณะของพื้นที่ ได้แก่ สถานภาพแหล่งน้ำ สถานภาพล้ำน้ำ ลักษณะทางธรณีสัณฐาน เป็นเกณฑ์ ได้ดังนี้ ชนิดน้ำเค็ม แบ่งเป็นระบบได้ 4 ระบบคือระบบ Marine/Coastal ระบบ Estuarine ระบบ Coastal Lagoon และ ระบบ Inland ส่วนชนิดน้ำจืดแบ่งเป็นได้ 3 ระบบ คือ ระบบ Riverine ระบบ Lacustrine และระบบ Palustrine แล้วแบ่งระบบเป็นระบบย่อยโดยอาศัยชนิดพืชพรรณหรือสิ่งปักคลุมดิน ขนาดพื้นที่แหล่งน้ำ (≥ 8 เฮกเตอร์ หรือ < 8 เฮกเตอร์) การท่วมขังของน้ำต่ำลดเป็นร่องบางๆ ตามฤดูกาลและแบ่งระบบย่อยเป็นชั้นโดยอาศัยเกณฑ์สถานภาพของการเกิดตามธรรมชาติหรือมนุษย์สร้างขึ้น หน่วยพื้นที่ชุมน้ำแต่ละหน่วยจะมีองค์ประกอบที่แตกต่างกัน ดังนี้ในการจัดทำแผนพื้นที่ชุมน้ำจึงพิจารณาตามองค์ประกอบของหน่วยพื้นที่ชุมน้ำนั้น ๆ

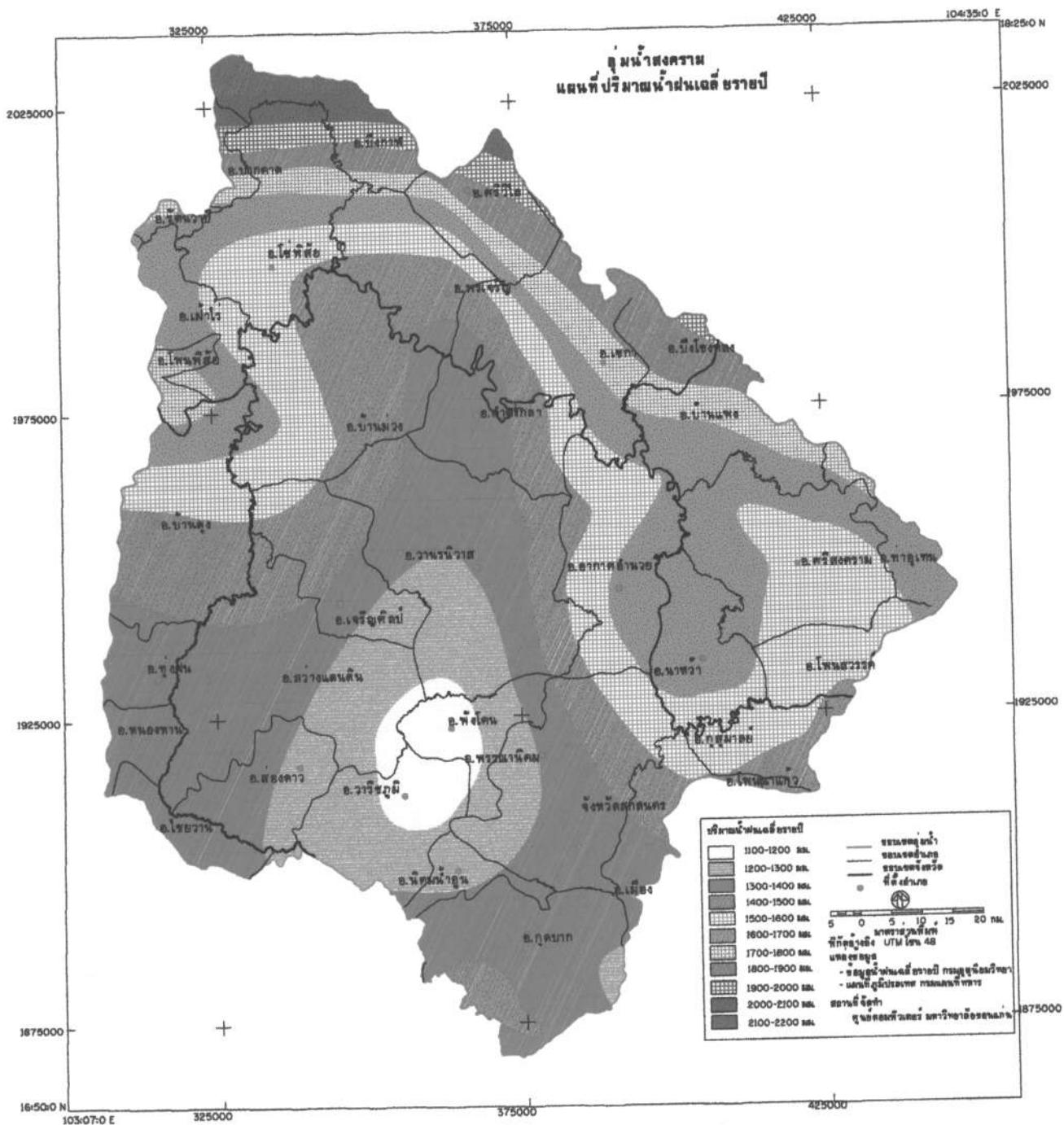

ภาพที่ 3.1 แสดงตำแหน่งที่ตั้งของพื้นที่ศึกษา

ກາພທີ 3.2 ແສດພື້ນທີ່ບໍລິເວນດູນນໍາສັງຄຣາມ

QW
S
16886

ภาพที่ 3.3 แสดงปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยรายปีบริเวณลุ่มน้ำสังคระบำ

3.2.2 การรวบรวมข้อมูล

1.) ข้อมูลแผนที่ ได้แก่ แผนที่ภูมิประเทศ แผนที่ดิน แผนที่ดินเค็ม แผนที่พื้นที่รับน้ำชลประทานและแผนที่ธรณีวิทยา ข้อมูลเหล่านี้เป็นข้อมูลที่สามารถนำเข้าจัดเก็บไว้ในระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ ได้ทันที

2.) ข้อมูลภาพถ่ายดาวเทียม ในกรณีขาดรังน้ำใช้ข้อมูลภาพถ่ายดาวเทียมแลนด์เชค 5 ระบบ TM แบบ 2 3 และ 4 บีนทีกภาพเมื่อวันที่ 3 และ 26 เดือนมีนาคม 2533 และช่วงเดือน มกราคม 2538 มาตราส่วน 1:50,000 ตัวอย่างของภาพถ่ายดาวเทียมแสดงดังภาพที่ 3.5 น่ามาตีความหมายแปลภาพถ่ายด้วยสายตาโดยอุปกรณ์ เรียกໂປຣຄອມ 2 (Procom -II) และการตีความหมายแปลภาพถ่ายด้วยสายตาจากโต๊ะแสง โดยใช้แผนที่ภูมิประเทศกรมแผนที่ทหารเป็นตัวอ้างอิงตำแหน่ง เพื่อทำเป็นแผนที่ฉบับร่างในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ธรณีสัณฐาน (Landform) ข้อมูลแหล่งน้ำ (Water Resource) ข้อมูลลำน้ำ (River) คลองชลประทาน (Irrigation Canal) ข้อมูลการใช้ประโยชน์ที่ดิน (Landuse) เป็นต้น ข้อมูลดาวเทียมที่ใช้ประกอบการพิจารณาจำแนกห่วง พื้นที่ชุมชนในครั้งนี้ มีวิธีการได้มาซึ่งรายละเอียด ดังนี้

- ข้อมูลธรณีสัณฐาน ได้จากการแปลความหมายจากภาพถ่ายดาวเทียม โดยอาศัยความแตกต่างของระดับความชัน การใช้ประโยชน์ที่ดิน พืชพรรณที่ปราศจาก คุณสมบัติอื่น ๆ ของภาพถ่ายดาวเทียม เช่น สี รูปทรง เป็นต้น ในบริเวณที่มีความชันสูง ส่วนใหญ่เป็นป่าริมน้ำ เช่น ป่าไผ่ ป่าบุญ ป่าทาม มีรูปร่างเป็นแนวริ้วแคบ ๆ ขนาดแม่น้ำ ลำห้วย จะเป็นพื้นที่สันดินริมน้ำ (Levee) ถัดจากสันดินริมน้ำบริเวณที่มีความชันสูงมาก มีลักษณะที่เกิดจากการเปลี่ยนทางเดินของน้ำหรือเคลื่อนที่ของดินที่มีร่องรอยของน้ำที่เคยไหลผ่านมา มีพืชพรรณพากป่าริมน้ำขึ้น จะเป็นพื้นที่ราบน้ำท่วมถึง (Flood plain) ส่วนบริเวณถัดมา มีความชันสูงใช้ประโยชน์ในการปลูกข้าวมีเมียนต้นขึ้นอยู่จะเป็นที่ราบขั้นบันไดระดับต่ำ (Low Terrace) ในที่มีความชันน้อย มีพืชพรรณขึ้นมาก สีชมพูแดง รูปทรงคล้ายเรขาคณิตใช้ปลูกพืช ใจจะเป็นที่ราบขั้นบันไดระดับกลาง (Middle Terrace) และบริเวณที่สังเกตเห็นพืชพรรณเป็นสีแดงแดงเด้งส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ป่าจะเป็นพื้นที่ที่เหลือจากการถูกชะล้าง (Dissected Erosion) และพื้นที่ที่เหลือจากการถูกกัดกร่อน (Denudational Hills)

- สถานภาพแหล่งน้ำ ได้จากการแปลความหมายจากภาพถ่ายดาวเทียม พิจารณาร่วมกับแผนที่ภูมิประเทศมาตราส่วน 1:50,000 ของกรมแผนที่ทหาร Verma et al (1997) กล่าวว่า แหล่งน้ำที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติจะเป็นส่วนหนึ่งของแม่น้ำ ลำห้วย มีลักษณะรูปร่างไม่แน่นอน ส่วนแหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้นจะสังเกตเห็นขوبหานบกันน้ำหรือขอบสันเขื่อนชั้ดเจนและมีรูปทรง

คล้ายเรขาคณิต ส่วนสถานภาพแผลงน้ำที่มีน้ำตตลอดปีหรือบางฤดูกาลพิจารณาจากสภาพถ่ายดาวเทียมที่มีสีน้ำเงินสีดำจะให้เป็นแผลงน้ำมีน้ำตตลอดปี ถ้าสีฟ้าพิจารณาให้เป็นแผลงน้ำมีน้ำบ้างฤดูกาล อย่างไรก็ตามการพิจารณาสีของสภาพถ่ายดาวทำให้เกิดความผิดพลาดจึงพิจารณาสถานภาพแผลงน้ำร่วมกับหนังสือสารบบแผลงน้ำธรรมชาติภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ชุดที่ 2,4 และ 5 ที่จัดทำโดยกรมการป่าครอง กระทรวงมหาดไทย (2534) พร้อมการสำรวจภาคสนาม

- ขนาดพื้นที่แผลงน้ำ ได้จากการแปลความหมายจากสภาพถ่ายดาวเทียม แล้วแยกขนาดพื้นที่แผลงน้ำโดยอาศัยระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ ในการคำนวนขนาดพื้นที่แผลงน้ำพิจารณาจากขอบเขตแผลงน้ำตามแนวราบ แบ่งเป็นขนาดพื้นที่แผลงน้ำ ≥ 8 เฮกตาร์ และขนาดพื้นที่แผลงน้ำ < 8 เฮกตาร์

- สถานภาพล้ำน้ำ ได้จากการแปลความหมายจากสภาพถ่ายดาวเทียมและพิจารณาร่วมกับแผนที่ภูมิประเทคโนโลยีจากลักษณะเส้นแม่น้ำ ลำห้วยเพื่อจำแนกสถานภาพล้ำน้ำมีน้ำตตลอดปีหรือบางฤดูกาล

- ข้อมูลคลองชลประทาน ได้จากการแปลความหมายจากสภาพถ่ายดาวเทียม โดยคลองชลประทานจะอยู่ใกล้แผลงน้ำขนาดใหญ่ลักษณะรูปร่างค่อนข้างตรงและได้จากแผนที่ภูมิประเทศ

- ข้อมูลการใช้ประโยชน์ที่ดิน ได้จากการแปลความหมายจากสภาพถ่ายดาวเทียม การใช้ประโยชน์ที่ดินจะมีความสอดคล้องกับลักษณะทางธุรกิจสันฐาน บริเวณริมฝั่งแม่น้ำจะพบปาริมน้ำส่วนบริเวณที่รับลุ่มทั่วไปใช้ปลูกข้าวในที่ดอนใช้ปลูกพืชไร่ ส่วนที่สูงจะพบป่าไม้ เช่น ป่าเต็งรัง ป่าเบญจพรรณ

3.) ข้อมูลอื่นๆ ได้แก่ ข้อมูลสภาพความเค็มของน้ำ เป็นข้อมูลที่ได้จากการวัดในภาคสนาม โดยใช้พารามิเตอร์ความนำไฟฟ้า พิจารณาที่ดังนี้

0-2 ms/cm	ไม่เค็ม
2-4 ms/cm	เค็มน้อย
4-8 ms/cm	ปานกลาง
8-16 ms/cm	เค็มมาก
> 16 ms/cm	เค็มจัด

สวนน้ำที่มีสภาพเป็นน้ำกร่อยในที่นี่หมายถึง น้ำที่มีค่าความนำไฟฟ้าอยู่ในช่วงระหว่างน้ำจืดกับน้ำเค็ม

ชนิดข้อมูลและแหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาแสดงตามตารางที่ 3.1

ภาพที่ 3.4 ภาพถ่ายดาวเทียมแลนด์แซท ระบบอิแมติกแมปเปอร์ ระหว่าง
แผนที่ 5844 III

ตารางที่ 3.1 แสดงชนิดข้อมูลและแหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา

รูปแบบข้อมูล	ชนิดข้อมูล	มาตราส่วน	แหล่งข้อมูล
ขอบเขตลุ่มน้ำ	แผนที่ภูมิประเทศระหว่าง 5643 I, 5643 II, 5643 IV, 5644 I, 5644 II, 5644 III, 5644 IV, 5645 I, 5645 II, 5645 III, 5742 I, 5742 IV, 5743 I, 5743 II, 5743 III, 5743 IV, 5744 I, 5744 II, 5744 III, 5744 IV, 5745 I, 5745 II, 5745 III, 5745 IV, 5843 I, 5843 II, 5843 III, 5843 IV, 5844 I, 5844 II, 5844 III, 5844 IV, 5845 III, แผนที่ภูมิประเทศระหว่าง NE 48-5 NE 48-6, NE 48-9, NE 48-10	1:50,000 1:250,000	กรมแผนที่ทหาร กรมแผนที่ทหาร
ธรณีสัณฐาน	แผนที่ภูมิประเทศ ภาพถ่ายดาวเทียม	1:50,000	กรมแผนที่ทหาร สนง. คณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
ดิน	แผนที่ดิน	1:100,000	กรมพัฒนาที่ดิน
ขนาดพื้นที่แหล่งน้ำ	แผนที่ภูมิประเทศ ภาพถ่ายดาวเทียม	1:50,000	กรมแผนที่ทหาร สนง. คณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
สถานภาพแหล่งน้ำ	แผนที่ภูมิประเทศ ภาพถ่ายดาวเทียม	1:50,000	กรมแผนที่ทหาร สนง. คณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
ดินเค็ม	แผนที่ดินเค็ม	1:100,000	กรมพัฒนาที่ดิน
ธรณีวิทยา	แผนที่ธรณีวิทยา	1:100,000	กรมทรัพยากรธรณี
การใช้ประโยชน์ที่ดิน	แผนที่ภูมิประเทศ ภาพถ่ายดาวเทียม	1:50,000	กรมแผนที่ทหาร สนง. คณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
สถานภาพลำน้ำ	แผนที่ภูมิประเทศ ภาพถ่ายดาวเทียม	1:50,000	กรมแผนที่ทหาร สนง. คณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
คลองชลประทาน	แผนที่ภูมิประเทศ ภาพถ่ายดาวเทียม	1:50,000	กรมแผนที่ทหาร สนง. คณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
พื้นที่รับน้ำชลประทาน	แผนที่พื้นที่ชลประทาน	1:100,000	กรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน
ความเค็มของน้ำ	-	-	ตรวจสอบภาคสนาม

3.2.3 การสร้างฐานข้อมูล

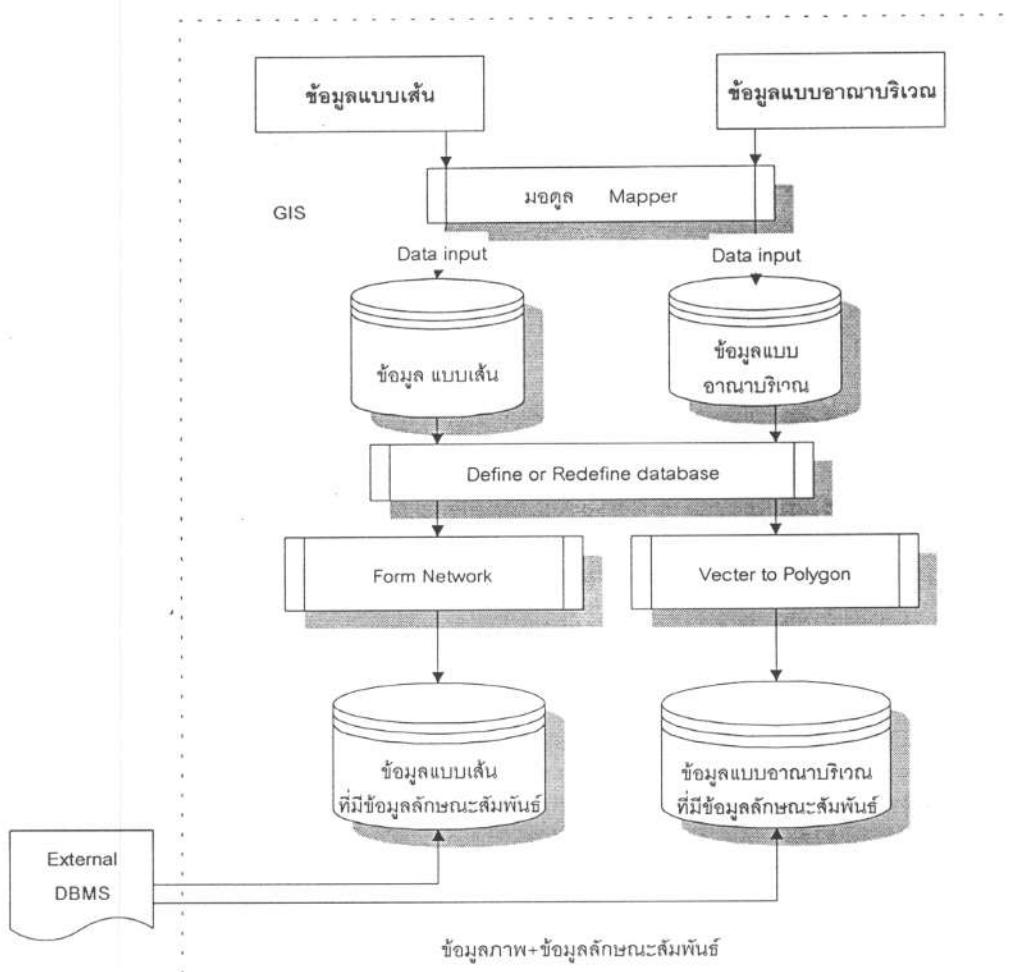
ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดหน่วยพื้นที่ชั้มน้ำแบ่งเป็น 2 ชนิดใหญ่ ๆ คือ ข้อมูลแบบเส้น ได้แก่ ข้อมูลสถานภาพลั่น้ำ และข้อมูลคลองชลประทาน ส่วนข้อมูลแบบข้อมูลอาณาริเวณ ได้แก่ ข้อมูลธรณีสัณฐาน ข้อมูลดิน ข้อมูลขนาดพื้นที่แหล่งน้ำ ข้อมูลสถานภาพแหล่งน้ำ ข้อมูลดินเค็ม ข้อมูลธรณีวิทยา ข้อมูลพื้นที่รับน้ำชลประทาน ข้อมูลความเค็มของน้ำและข้อมูลการใช้ประโยชน์ที่ดิน ข้อมูลทั้งหมดจะเก็บไว้ในแฟ้มข้อมูลเดียวกัน โดยมีวิธีการจัดเก็บข้อมูลแสดงดังภาพที่ 3.5 ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

- 1.) สร้างแฟ้มข้อมูล (Create Map) ในโมดูล Map Definition Utilities ให้ครอบคลุมขอบเขตลุ่มน้ำ จึงกำหนดแฟ้มข้อมูลให้อยู่ภายใต้พื้นที่ระหว่างเส้นรุ่งที่ 16 องศา 50 ลิบดาเหนือถึง 18 องศา 25 ลิบดาเหนือ และเส้นแรกที่ 103 องศา 7 ลิบดาตะวันออก ถึง 104 องศา 35 ลิบดาตะวันออก ซึ่งมีตัวแหน่งข้างอิงตามพิกัดภูมิศาสตร์

- 2.) นำเข้าข้อมูล (Data Input) โดยผ่านกระบวนการป้อนข้อมูลที่เรียกว่า Digitizing Table ภายในโมดูล Mapper ข้อมูลที่ได้ทั้งหมดจัดเก็บเป็นแบบเวกเตอร์

- 3.) กำหนดโครงสร้างของฐานข้อมูลโดยใช้โมดูล Define or Redefine database ให้มีโครงสร้างของฐานข้อมูลเป็นชนิด เส้น หรือ อาณาริเวณตามชนิดข้อมูลลักษณะสัมพันธ์ สำหรับชนิดข้อมูลแบบเส้นใช้โมดูล Form Network จะได้ข้อมูลเวกเตอร์ที่มีข้อมูลลักษณะสัมพันธ์ โดยมี database tag หรือ TagID เป็นตัวเชื่อม ส่วนชนิดข้อมูลแบบข้อมูลอาณาริเวณใช้โมดูล Vector to Raster เพื่อเปลี่ยนข้อมูลเวกเตอร์เป็นแรสเตอร์ซึ่งจะได้ชั้นแรสเตอร์ที่มีข้อมูลลักษณะสัมพันธ์โดยมี database tag หรือ TagID เป็นตัวเชื่อมเช่นกัน

- 4.) ป้อนข้อมูลลักษณะสัมพันธ์ โดยใช้โมดูล Mapper เก็บข้อมูลไว้ในฐานข้อมูลระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์

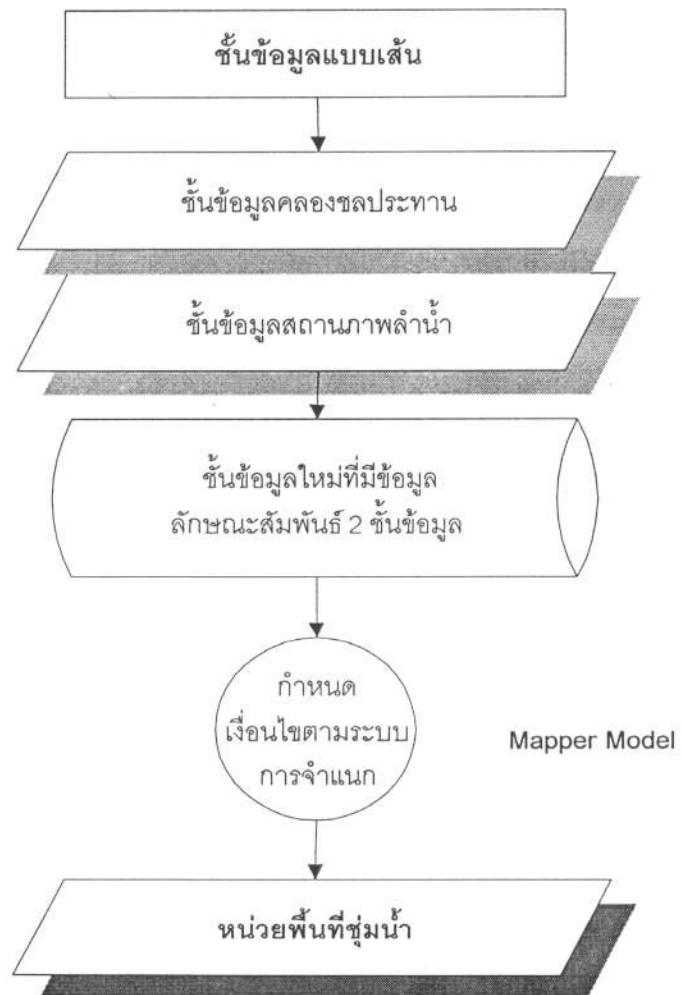

ภาพที่ 3.5 แสดงขั้นตอนการจัดทำชั้นข้อมูล

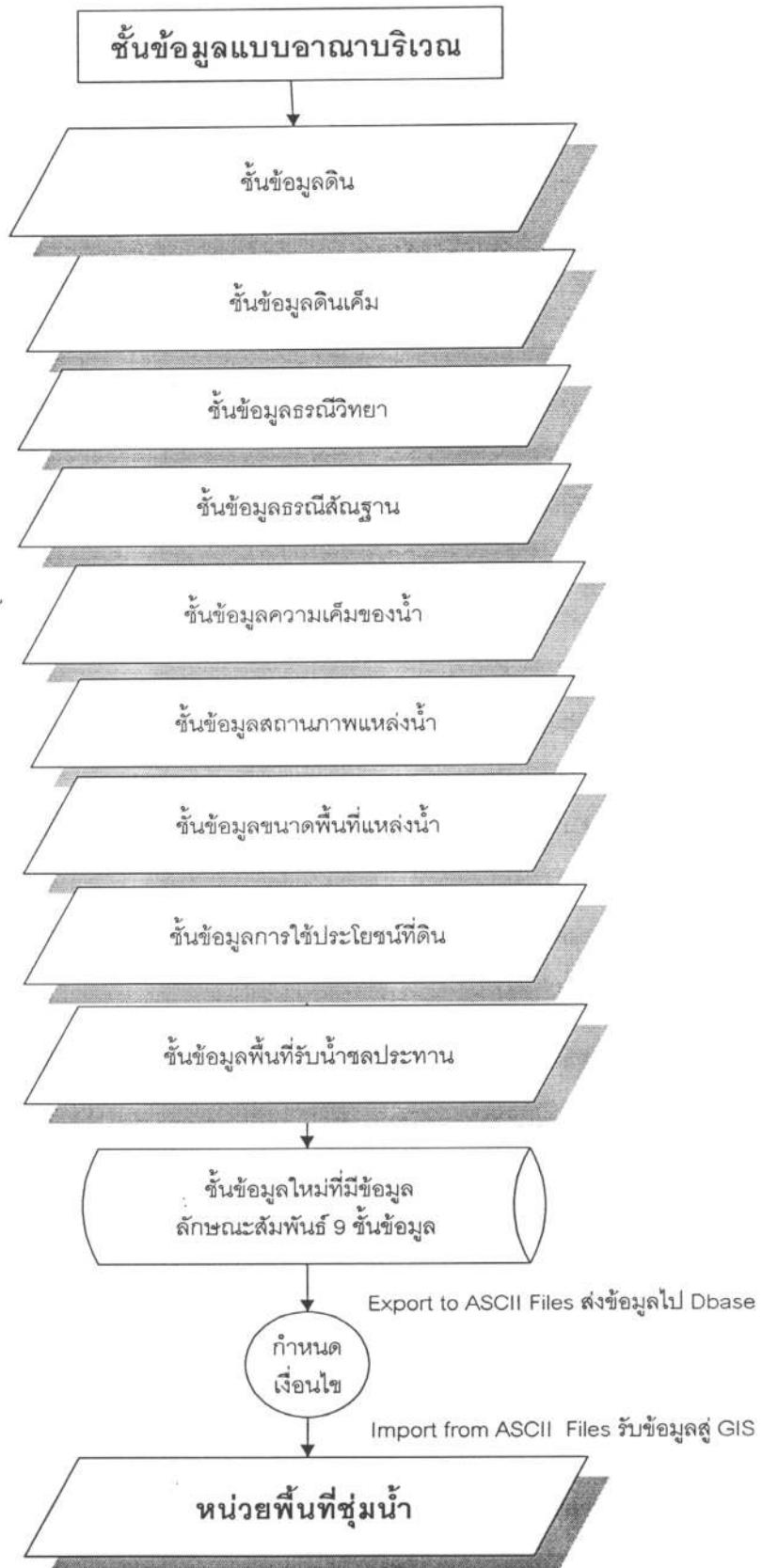
3.2.4 การสร้างหน่วยพื้นที่ชุมชน้ำด้วยกระบวนการซ้อนหับข้อมูล

การจัดจำแนกหน่วยพื้นที่ชุมชน้ำในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างหน่วยพื้นที่ชุมชน้ำตามเงื่อนไขที่กำหนดในระบบการจำแนกพื้นที่ชุมชน้ำของ Dugan ทั้งนี้เนื่องจากหน่วยพื้นที่ชุมชน้ำแต่ละหน่วยจะมีลักษณะองค์ประกอบทางกายภาพ ชีวิทยา และเคมี เช่น ลักษณะดิน น้ำ พืชพรรณ และสัตว์ที่ปรากฏแตกต่างกันอันจะทำให้การแสดงงบบทบาทน้ำที่และคุณค่าของพื้นที่ชุมชน้ำต่อสังคมแตกต่างกัน คุณสมบัติเหล่านี้จะใช้แยกดับความสำคัญของพื้นที่ชุมชน้ำแต่ละหน่วย ทั้งนี้เพื่อประโยชน์และเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายการวางแผนจัดการพื้นที่ชุมชน้ำต่อไป

หน่วยพื้นที่ชุมชน้ำจะได้จากการเลือกขั้นข้อมูลต่าง ๆ ในระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ตามเงื่อนไขของระบบการจำแนก กล่าวคือ ข้อมูลที่ใช้จำแนกหน่วยพื้นที่ชุมชน้ำแบ่งเป็น 2 ส่วน ส่วนแรกเป็นชนิดข้อมูลแบบเด็น ได้แก่ ข้อมูลสถานภาพล้ำน้ำ ข้อมูลคงคลปะทาน เป็นข้อมูลที่สามารถจำแนกหน่วยพื้นที่ชุมชน้ำตามเงื่อนไขที่กำหนดได้ทันที โดยการนำข้อมูลลักษณะสัมพันธ์ทั้ง 2 ขั้นมากำหนดเงื่อนไขเพื่อจำแนกหน่วยพื้นที่ชุมชน้ำโดยใช้มודูล Database Model ดังภาพที่ 3.6 ส่วนที่ 2 เป็นชนิดข้อมูลแบบอนาคตบริเวณ ได้แก่ ข้อมูลฐานสันฐาน ข้อมูลดิน ข้อมูลขนาดพื้นที่แหล่งน้ำ ข้อมูลสถานภาพแหล่งน้ำ ข้อมูลดินเค้ม ข้อมูลฐานนิพิทยา ข้อมูลพื้นที่รับน้ำชลประทาน ข้อมูลความเค็มของน้ำและข้อมูลการใช้ประโยชน์ที่ดิน ข้อมูลอนาคตบริเวณทั้ง 9 ขั้น นำมาประมวลวิเคราะห์ซ้อนหับ (Overlay Analysis) โดยใช้มอดูล Polygons on Polygons ขั้นข้อมูลใหม่ที่ได้จะมีฐานข้อมูลทั้ง 9 ขั้นที่มีทั้งแรสเตอร์และข้อมูลลักษณะสัมพันธ์ ฐานข้อมูลที่ได้จะยังไม่มีหน่วยพื้นที่ชุมชน้ำ ทำการสังฐานข้อมูลในขั้นนี้ออกไปกำหนดเงื่อนไขในระบบโปรแกรม dBase IV โดยใช้มอดูล Export to ASCII Files แล้วทำการกำหนดเงื่อนไขตามระบบการจำแนกเมื่อสร้างหน่วยพื้นที่ชุมชน้ำ เสร็จแล้วทำการส่งข้อมูลกลับสู่ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ โดยใช้มอดูล Import from ASCII Files ดังภาพที่ 3.7 โดยหน่วยพื้นที่ชุมชน้ำแต่ละหน่วยที่ได้จากการจำแนกข้อมูลทั้งชนิดข้อมูลแบบเด็นและแบบอนาคตบริเวณจะมีคุณสมบัติที่ใช้ในการกำหนดเงื่อนไขแสดง ดังตารางที่ 3.2 และตารางที่ 3.3 แสดงเงื่อนไขที่ใช้กำหนดหน่วยพื้นที่ชุมชน้ำ (ในการกำหนดเงื่อนไขนี้สามารถทำได้ทั้งในระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์และในระบบโปรแกรม dBase IV กล่าวคือ ถ้าเงื่อนไขที่มีความซับซ้อนมากการเลือกใช้ระบบโปรแกรม dBase IV จะสะดวกกว่า)

ภาพที่ 3.6 แสดงขั้นตอนการกำหนดเงื่อนไขข้อมูลแบบเส้นเพื่อจำแนกหน่วยพื้นที่ชั่วคราว

ภาพที่ 3.7 แสดงกระบวนการซ้อนทับข้อมูลแบบแผนบริเวณเพื่อจำแนกพื้นที่ชุมน้ำ

ตารางที่ 3.2 แสดงชั้นข้อมูลและข้อมูลลักษณะสัมพันธ์ที่ใช้ในการกำหนดเงื่อนไขหน่วยพื้นที่ชั้มน้ำ

ชั้นข้อมูล	ข้อมูลลักษณะสัมพันธ์
ความเค็มของน้ำ	F = น้ำจืด S = น้ำเค็ม
ธรณีสัณฐาน	L1 = พื้นที่สันดินริมน้ำ (Levee) L2 = พื้นที่ราบน้ำท่วมถึง (Flood Plain) L3 = พื้นที่ราบขั้นบันไดระดับต่ำ (Low Terrace) L4 = พื้นที่ราบขั้นบันไดระดับกลาง (Middle Terrace) L5 = พื้นที่ที่เหลือจากการถูกชะล้าง (Dissected Erosion) L6 = พื้นที่ที่เหลือจากการถูกกัดกร่อน (Denudational Hills)
ข้อมูลดิน	S1 = ชุดดินที่เกิดในสภาพพื้นที่สันดินริมน้ำได้แก่ Ac Noy Sa/Tm Cn Tp S2 = ชุดดินที่เกิดในสภาพพื้นที่ราบน้ำท่วมถึงได้แก่ Ba Cs Cm Pm Ss St Np Ss-o St-la Rn-f&Nn-f Cr&Nn Db Rn-f Rb Ng-f Nn-f Cr Rn-f S3 = ชุดดินที่เกิดในสภาพพื้นที่ราบขั้นบันไดระดับต่ำได้แก่ Hd Re Tu Re-l Re-sa Re-c Sk-Pn On Tp Ub Ud Tt Tp-fsi Nn Mn Kyo Pn&On Kyo&Re Pp&Sk Pn&Np Pn/On Pn&Pp Re-s Sai Ko Re-col Rn&Re Rn-col Rn Re/On S4 = ชุดดินที่เกิดในสภาพพื้นที่ราบขั้นบันไดระดับต่ำและกลางได้แก่ Sk Pn S5 = ชุดดินอื่นๆ ได้แก่ Pp Ng Kt Kt/Pp Ng&Sp Bb BbC Kt/Re Kt-s Suk -col&Cpg Sp-gm Suk&Kt Sp Sp-mw Suk Ng&Sp Ng-cn Kt-h Kt-lat SC Ph Kt-pla Wn Pp/Suk Yt Wi Suk-g Suk-gm&Suk Suk-gm Sk/Pp
ขนาดพื้นที่แหล่งน้ำ	H1 = ขนาดแหล่งน้ำที่มีพื้นที่ ≥ 8 เฮกตาร์ H2 = ขนาดแหล่งน้ำที่มีพื้นที่ < 8 เฮกตาร์

ตารางที่ 3.2 แสดงชั้นข้อมูลและข้อมูลลักษณะสัมพันธ์ที่ใช้ในการกำหนดเงื่อนไขหน่วยพื้นที่ซุ่มน้ำ (ต่อ)

ชั้นข้อมูล	ข้อมูลลักษณะสัมพันธ์
ข้อมูลธรณีวิทยา	G1 = หมวดหินมหานครตาม G2 = หมวดหินอื่น ๆ ยกเว้น หมวดหินมหานครตาม
ข้อมูลดินเคิม	Sa1 = บริเวณที่มีผลกระทบจากเกลือมากที่สุด Sa2 = บริเวณที่มีผลกระทบจากเกลือมาก Sa3 = บริเวณที่มีผลกระทบจากเกลือปานกลาง Sa4 = บริเวณที่มีผลกระทบจากเกลือเล็กน้อย Sa5 = บริเวณที่มีชั้นเกลือรองรับอยู่ข้างล่าง Sa6 = บริเวณที่ไม่เคิม Sa7 = พื้นที่ภูเขา
สถานภาพของแหล่งน้ำ	W1 = แหล่งน้ำธรรมชาติมีน้ำตลอดปี W2 = แหล่งน้ำที่มีน้ำซึ่งสร้างขึ้นมีน้ำตลอดปี W3 = แหล่งน้ำธรรมชาติมีน้ำบางฤดูกาล W4 = แหล่งน้ำที่มีน้ำซึ่งสร้างขึ้นมีน้ำบางฤดูกาล
สถานภาพของลำน้ำ	R1 = เส้นทางน้ำสายหลักหรือแม่น้ำใหญ่ R2 = เส้นทางน้ำสายรองและในลดตลอดปี R3 = เส้นทางน้ำสาขาในลดตลอดปี R4 = เส้นทางน้ำสาขาในลดไม่ตลอดปี
ข้อมูลขอบเขตชลประทาน	Ir1 = คลองชลประทาน Ir2 = พื้นที่รับน้ำชลประทาน
ข้อมูลการใช้ประโยชน์ที่ดิน	Lu1 = นาข้าว Lu2 = พืชไร่ Lu3 = ทุ่งหญ้าสับปะรุปุ่มเตี้ย Lu4 = พื้นที่ลุ่มน้ำขัง Lu5 = ป่าเบญจพรรณ Lu6 = ป่าแดงหรือป่าเต็งรัง

ตารางที่ 3.2 แสดงชั้นข้อมูลและข้อมูลลักษณะสัมพันธ์ที่ใช้ในการกำหนดเงื่อนไขหน่วยพื้นที่ชุมชน (ต่อ)

ชั้นข้อมูล	ข้อมูลลักษณะสัมพันธ์
ข้อมูลการใช้ประโยชน์ที่ดิน	Lu7 = ป่าริมน้ำ Lu8 = ข้ออย Lu9 = ยางพารา Lu10 = สวนยาง Lu11 = ไม้ผลผสม Lu12 = หมู่บ้าน Lu13 = นาเกลือ

ตารางที่ 3.3 แสดงเงื่อนไขที่ใช้ในการกำหนดหน่วยพื้นที่ชุมชน

หน่วยพื้นที่ชุมชน	เงื่อนไข
Fresh Water (F) Type	
ระบบ Riverine	
FRR1a	F+R1+R2+R3
FRR1bm	F+Ir1
FRR2a	F+R4
FRF1am	S2+L2+LU1<>IR2
FRF2a	S2+L2+LU3 +LU5 / LU6 / LU7 <>IR2
FRF2am	S2+L2+ LU2 / LU8 / LU10 / LU11<>IR2
FRF3	F+S2+L2+H1+W1 / W2 / W3 / W4
FRF4	F+S2+L2+H2+W1 / W2 / W3 / W4
FRF5a	F+LU4
FRF5am	Ir2+ LU1
FRF5bm	Ir2+LU8 / LU9/ LU10/LU11
ระบบ Lacustrine	
FLL1a	F+H1+W1 <> [S2+L2]

ตารางที่ 3.3 แสดงเงื่อนไขที่ใช้ในการกำหนดหน่วยพื้นที่ชั่มน้ำ (ต่อ)

หน่วยพื้นที่ชั่มน้ำ	เงื่อนไข
ระบบ Lacustrine	
FLL1am	F+H1+W2 <> [S2+L2]
FLL2a	F+H1+W3 <> [S2+L2]
FLL2am	F+H1+W4 <> [S2+L2]
FLP1a	F+H2+W1 <> [S2+L2]
FLP1am	F+H2+W2 <> [S2+L2]
FLP2a	F+H2+W3 <> [S2+L2]
ระบบ Palustrine	
FPSam	S1/S3+L1/L3+LU1<>IR2
FPSc	S1/S3+LI/L3+ [LU3/LU5 / LU6 / LU7] <>IR2
FPScm	S1/S3+L1/L3+ [LU9/ LU10/ LU11] <>IR2
Salt Water (S) Type	
ระบบ Inland	
SISW	Sa1+ LU13+G1<>[W1+W2+W3+W4]
SISL	S+Sa1+G1+H1+W1 / W2 / W3 / W4

หมายเหตุ   '+' = และ   ' ' = หรือ   '<>' = ไม่เท่ากับ

3.3 การศึกษาองค์ประกอบของพื้นที่ชั่มน้ำ

ระบบนิเวศพื้นที่ชั่มน้ำเป็นระบบนิเวศที่มีความหลากหลายไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติ ทั้งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต ปัจจัยเหล่านี้เป็นพื้นฐานสำคัญต่อการพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ ดังนั้น การทราบสถานภาพของทรัพยากรธรรมชาติ ตลอดทั้งตำแหน่งที่แย่งกันของพื้นที่ชั่มน้ำแต่ละหน่วย จึงนับเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนใช้ทรัพยากรธรรมชาติในอนาคตการศึกษาองค์ประกอบพื้นที่ชั่มน้ำ ในครั้นนี้จะทำการเลือกสูมตัวแทนของหน่วยพื้นที่ชั่มน้ำที่ได้ในข้อ 3.2.5 ประมาณ 1-2 แห่ง มาศึกษาสถานภาพในด้านคุณภาพน้ำ ความหลากหลายของชนิดสัตว์เนื้นศักดิ์สิทธิ์และป่าไม้ และนก ความหลากหลายทางชีวภาพของพืชและสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม มีรายละเอียดดังนี้

3.3.1 การศึกษาคุณภาพน้ำ

คุณภาพน้ำเป็นปัจจัยสำคัญต่อการดำรงชีวิตและกิจกรรมของสิ่งมีชีวิตต่าง ๆ ตลอดจนการใช้ประโยชน์เพื่อกิจกรรมต่าง ๆ ของประชาชนที่อาศัยโดยรอบ ขอบเขตการศึกษาคุณภาพน้ำจะศึกษาทั้งพารามิเตอร์ ทางด้านกายภาพ เคมีและชีวภาพ จึงกำหนดคุณภาพน้ำที่ตรวจวัดประกอบด้วย อุณหภูมิน้ำ ความเป็นกรดด่าง ออกซิเจนละลายน้ำ ความสามารถในการส่องผ่านของแสงสีเหลืองน้ำ ความนำไฟฟ้า และความต้องการออกซิเจนทางชีวภาพ ใน การศึกษาระบบน้ำเป็นการรวมข้อมูลทุกภูมิจากการรายงานต่าง ๆ ได้แก่ สำรอง และคณะ (2540) และการตรวจวัดภาคสนาม

การวิเคราะห์คุณภาพน้ำ ใช้วิธีการดังนี้

- 1) การวัดอุณหภูมิ โดยใช้เครื่องวัดอุณหภูมิตรวจวัด ณ จุดเก็บตัวอย่าง
- 2) การวัดค่าความเป็นกรดด่าง โดยใช้ pH meter ตรวจวัด ณ จุดเก็บตัวอย่าง
- 3) การวัดค่าออกซิเจนละลายน้ำ โดยใช้ Dissolve Oxygen Meter วัดขณะเก็บตัวอย่าง
- 4) การวัดความสามารถในการส่องผ่านของแสงสีเหลืองน้ำ โดยใช้ Secchi Disc ตรวจวัด ณ จุดเก็บตัวอย่าง
- 5) การวัดค่าความนำไฟฟ้า โดยใช้ Conductivity Meter ตรวจวัด ณ จุดเก็บตัวอย่าง
- 6) การวัดค่าความต้องการออกซิเจนทางชีวภาพ ทำการวิเคราะห์ในห้องปฏิบัติการภาควิชาชีววิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม คณะวิทยาศาสตร์แบบ Direct Method

$$\text{จากสูตร } \text{BOD} (\text{mg/l}) = \text{DO}_0 - \text{DO}_5$$

เมื่อ $\text{DO}_0 = \text{mg/l}$ ของ dissolved oxygen ในวันแรก

$\text{DO}_5 = \text{mg/l}$ ของ dissolved oxygen ในวันที่ 5

3.3.2 การศึกษาความหลากหลายของชนิดสัตว์ตลอดจนนก

พื้นที่ชุมน้ำเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตวนานาชนิดรวมทั้งนกชนิดต่าง ๆ ขอบเขตการศึกษาความหลากหลายของชนิดสัตว์ในครั้งนี้ เน้นศึกษานิด平淡และนกในพื้นที่ชุมน้ำ

1.) การศึกษาข้อมูลนก

นก เป็นดัชนีที่บ่งชี้ถึงความอุดมสมบูรณ์ของพื้นที่ชุมน้ำโดยเฉพาะชนิดของป่า ในการศึกษาระบบน้ำเป็นการรวมข้อมูลทุกภูมิจากการรายงานต่าง ๆ ได้แก่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น (2539), สำรองและคณะ (2540) และการสำรวจภาคสนาม โดยวิธีการใช้กล้องส่องทางไกล 2 ตา ขนาดกำลังขยาย 8-17 เท่า

2.) การศึกษาข้อมูลปลา

ปลา เป็นทรัพยากรสัตว์น้ำที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีพของประชาชนโดยรอบพื้นที่ชุมชน ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการรวบรวมข้อมูลทุกภูมิภาครายงานต่าง ๆ ได้แก่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น (2539) , สำรองแลค่อน (2540) และการสำรวจภาคสนาม

3.3.3 การศึกษาความหลากหลายทางชีวภาพของพืช

ในการศึกษาความหลากหลายทางชีวภาพของพืช กำหนดขอบเขตการศึกษาโดยศึกษาพื้นที่พืชชนิดต่าง ๆ ที่พบอยู่บริเวณพื้นที่ชุมชน โดยรวมข้อมูลทุกภูมิภาครายงานต่าง ๆ ได้แก่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น (2539) , Sangkamethawee (1997) และการสำรวจภาคสนาม

3.3.4 การศึกษาสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม

ในการศึกษาสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม กำหนดขอบเขตการศึกษา โดยศึกษา สำรวจพื้นที่ชุมชนตามธรรมชาติและมนุษย์สร้างขึ้นตลอดจนคุณค่าและการใช้ประโยชน์ของพื้นที่ชุมชน โดยรวมข้อมูลทุกภูมิภาค การสำรวจภาคสนาม

3.4 การเชื่อมข้อมูลองค์ประกอบพื้นที่ชุมชนเข้าสู่ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์

เนื่องจากระบบโปรแกรมสารสนเทศภูมิศาสตร์ PAMAP มีข้อจำกัดในการจัดเก็บข้อมูลลักษณะสัมพันธ์ได้ไม่เกิน 100 ฟิลด์ และ 1024 ตัวอักษรแต่ข้อมูลองค์ประกอบพื้นที่ชุมชนมีมากเกินข้อจำกัดดังกล่าวดังนั้นจึงได้เลือกระบบโปรแกรมสารสนเทศภูมิศาสตร์ ArcView ในการนำเสนอดанны่ ให้มีวิธีการ 2 ขั้นตอนประกอบด้วยขั้นตอนการจัดเตรียมข้อมูลและขั้นตอนการเชื่อมข้อมูลองค์ประกอบพื้นที่ชุมชน โดยข้อมูลลักษณะสัมพันธ์ทั้งหมดจะมีโครงสร้างของการเชื่อมข้อมูลองค์ประกอบพื้นที่ชุมชนเข้าสู่ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ตามลำดับ ดังนี้

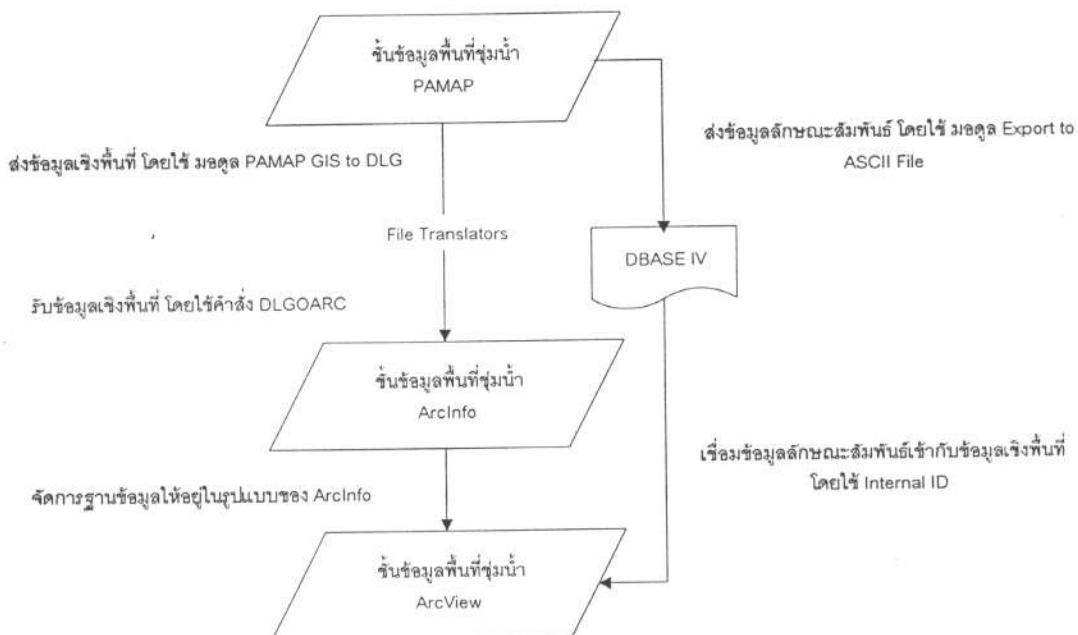
3.4.1 ขั้นตอนการจัดเตรียมข้อมูล

ในขั้นตอนนี้เป็นการจัดเตรียมแฟ้มข้อมูลก่อนการเชื่อมข้อมูลองค์ประกอบพื้นที่ชุมชน แสดงดังภาพที่ 3.8 ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

- 1.) สงขันข้อมูลพื้นที่ชุมชนจากระบบโปรแกรมสารสนเทศภูมิศาสตร์ PAMAP โดยใช้มодูล File Translators ในมอดูลย่อย PAMAP GIS to DLG จะได้แฟ้มข้อมูลนามสกุล .DLG และส่งข้อมูลลักษณะสัมพันธ์ออกมาโดยใช้มอดูล Export to ASCII File และทำการรับข้อมูลในระบบโปรแกรม dBase IV จะได้แฟ้มข้อมูลนามสกุล .DBF

2.) เปลี่ยนแฟ้มข้อมูลนามสกุล .DLG โดยใช้คำสั่ง DLGOARC และจัดการฐานข้อมูลให้อยู่ในรูปแบบของระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ ArcInfo เพื่อนำไปเชื่อมข้อมูลในระบบโปรแกรมสารสนเทศภูมิศาสตร์ ArcView

3.) ทำการเชื่อมข้อมูลในระบบโปรแกรมสารสนเทศภูมิศาสตร์ ArcView เข้ากับข้อมูลลักษณะสัมพันธ์โดยใช้ Internal ID เป็นตัวเชื่อมจะได้ข้อมูลพื้นที่ชุมชน้ำเหมือนกับในระบบโปรแกรมสารสนเทศภูมิศาสตร์ PAMAP

ภาพที่ 3.8 แสดงขั้นตอนการจัดเตรียมข้อมูล

3.4.2 ขั้นตอนการเชื่อมข้อมูลองค์ประกอบพื้นที่ชุมน้ำ

ข้อมูลองค์ประกอบพื้นที่ชุมน้ำที่เป็นตัวแทนของแต่ละหน่วยพื้นที่ชุมน้ำที่ได้จากการศึกษา นี้ จัดเป็นข้อมูลลักษณะสัมพันธ์ซึ่งสามารถเชื่อมเข้าสู่ข้อมูลเชิงพื้นที่ในระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ ทำให้ทราบสถานภาพที่แท้จริงของแต่ละพื้นที่ชุมน้ำ มีวิธีการเชื่อมข้อมูล แสดงดังภาพที่ 3.9 ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

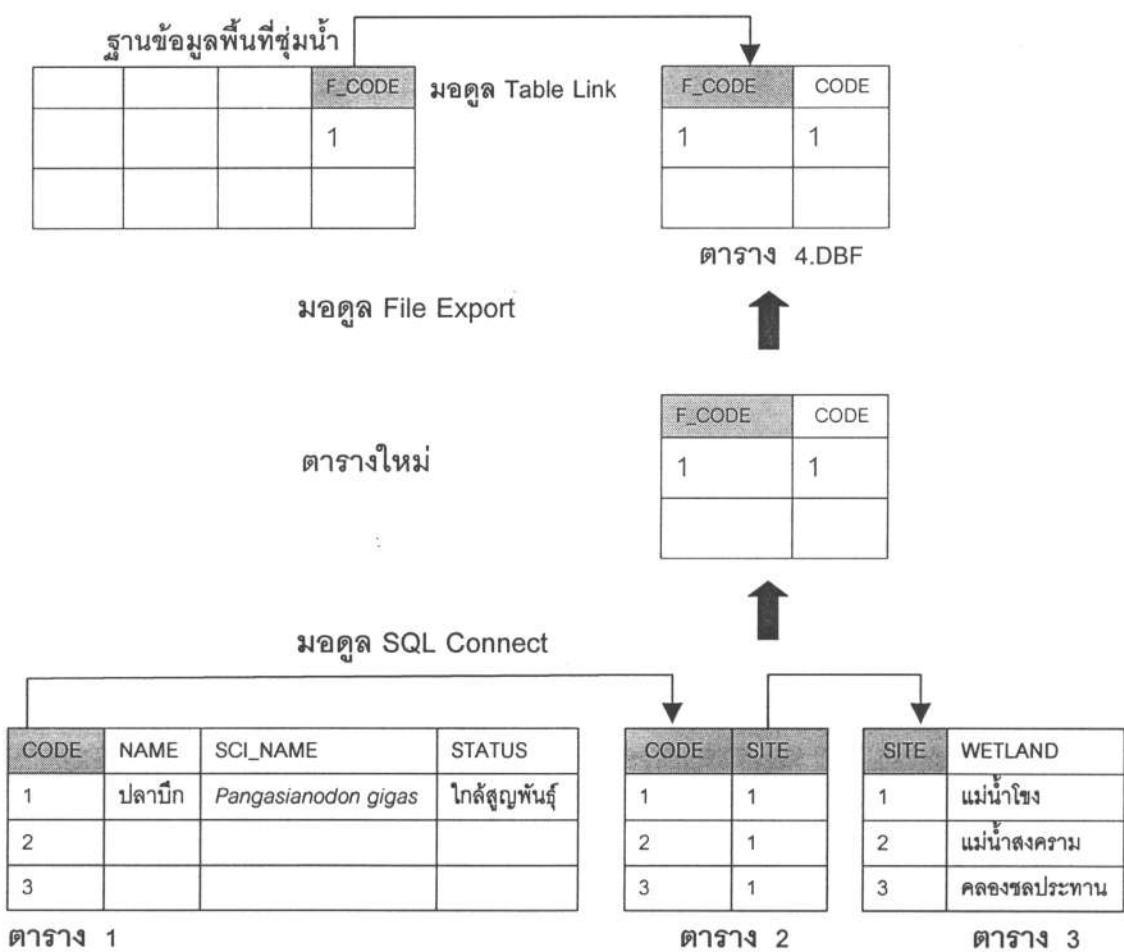
1.) สร้างแฟ้มข้อมูลเพื่อจัดเก็บข้อมูลองค์ประกอบพื้นที่ชุมน้ำทั้งหมดไว้ในฐานข้อมูลโดยโปรแกรม dBase IV จัดเก็บข้อมูลดัง ตาราง 1 โดยให้มีฟิลด์อย่างน้อย 1 ฟิลด์สำหรับใช้เป็นคีย์หลัก เพื่อเชื่อมกับ ตาราง 2 (ฟิลด์ที่ใช้เป็นคีย์หลักต้องมีโครงสร้างเหมือนกันแต่ไม่จำเป็นต้องมีชื่อฟิลด์เหมือนกัน)

2.) สร้างแฟ้มข้อมูลแต่ละพื้นที่ชั่มน้ำ จัดเก็บข้อมูลดัง ตาราง 2 โดยให้มีฟิลด์ 2 ฟิลด์ ฟิลด์แรกให้มีคีย์เพื่อใช้เชื่อม ตาราง 1 ฟิลด์ที่ 2 ให้มีคีย์หลัก สำหรับเชื่อมกับ ตาราง 3

3.) สร้าง ตาราง 3 ซึ่งเป็นพื้นที่ชั่มน้ำที่สูมมาศึกษาโดยให้มีคีย์เพื่อใช้เชื่อมฟิลด์ที่ 2 ของ ตาราง 2 เชื่อมข้อมูลทั้ง 3 ตารางเข้าด้วยกันโดยใช้เมธอด Project มอดูลย่อย SQL Connect จะได้ ตาราง 4 ขึ้นใหม่ซึ่งมีรายละเอียดจากแฟ้มข้อมูลทั้ง 3 แฟ้มข้อมูล (เป็นแฟ้มข้อมูลที่ไม่สามารถแก้ไขข้อมูลได้)

4.) ทำการส่ง ตาราง 4 ออกสู่ระบบโปรแกรมจัดการฐานข้อมูล dBase เพื่อเปลี่ยนให้อยู่ ในแฟ้มข้อมูล นามสกุล .DBF โดยใช้เมธอด File มอดูลย่อย Export (แฟ้มข้อมูลใหม่ที่ได้สามารถแก้ไขเปลี่ยนแปลงได้)

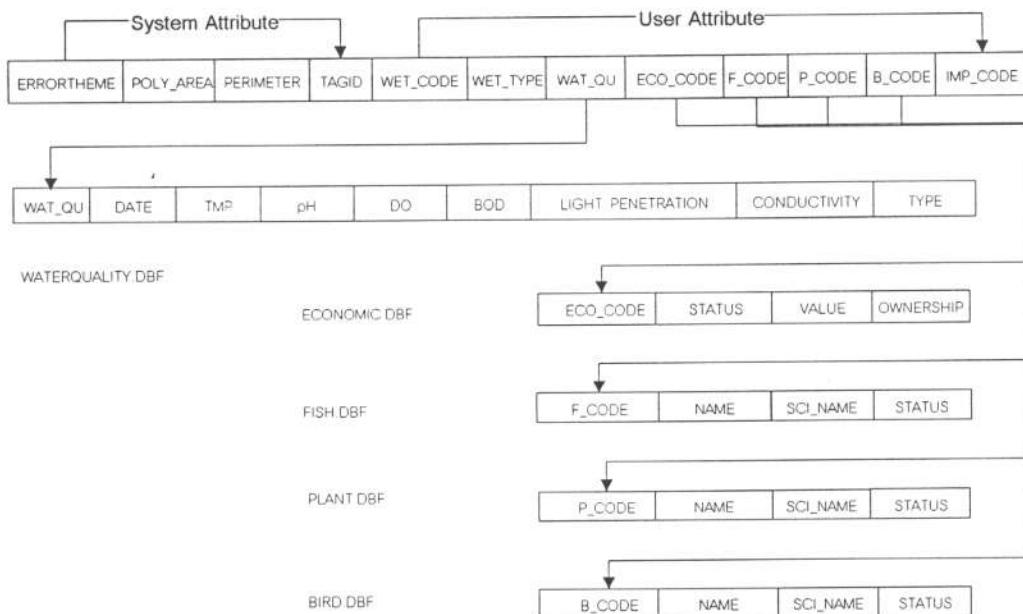
5.) เชื่อมข้อมูลจากแฟ้มข้อมูลนามสกุล .DBF ที่ได้เข้าสู่ระบบฐานข้อมูลเชิงพื้นที่โดยใช้ มอดูล Table มอดูลย่อย Link โดยใช้คีย์หลักเป็นตัวเชื่อม

ภาพที่ 3.9 แสดงการเชื่อมข้อมูลองค์ประกอบพื้นที่ชั่มน้ำ

3.4.3 โครงสร้างของการเชื่อมข้อมูลองค์ประกอบพื้นที่ชั่มน้ำ

ข้อมูลองค์ประกอบพื้นที่ชั่มน้ำได้แก่ ข้อมูลคุณภาพน้ำ ข้อมูลสถานภาพทางเศรษฐกิจ และสังคม ข้อมูลปลา ข้อมูลพืช ข้อมูลนก จัดเก็บให้อยู่ในรูปแฟ้มข้อมูลนามสกุล .DBF โดยโปรแกรม dBase IV ให้เป็นหมวดหมู่ประกอบด้วยแฟ้มข้อมูล WATERQUALITY.DBF ECONOMIC.DBF, FISH.DBF, PLANT.DBF, BIRD.DBF ตามลำดับ ข้อมูลองค์ประกอบพื้นที่ชั่มน้ำทั้งหมดจะเชื่อมเข้าสู่ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์โดยใช้คีย์ลักษณะเดงดังภาพที่ 3.10 ดังนี้

ภาพที่ 3.10 โครงสร้างของการเชื่อมข้อมูลองค์ประกอบพื้นที่ชั่มน้ำ